ఎచటికి పోతావీ రాత్రి

- పి. సత్యవతి

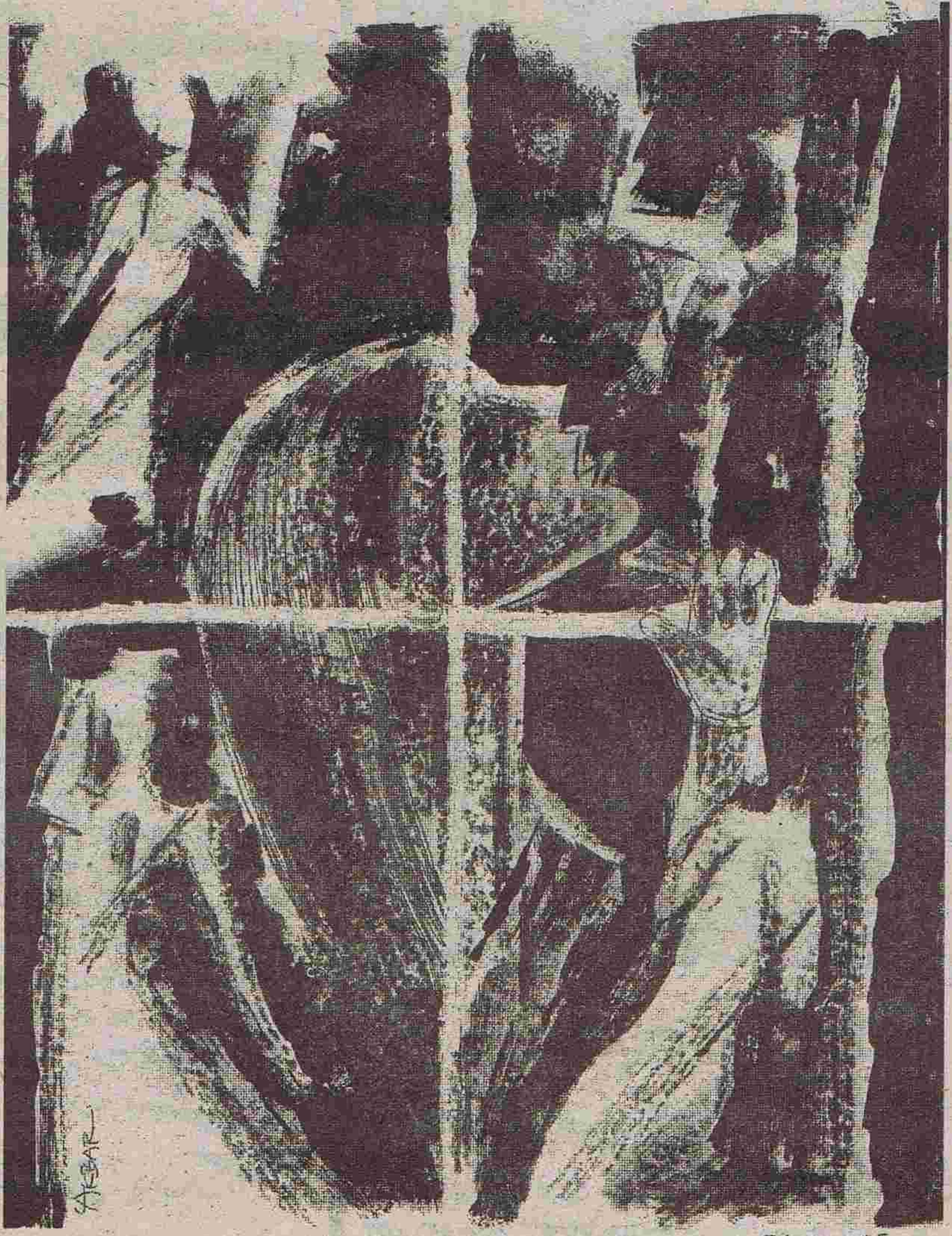

బొమ్మలు: అక్బర్

ఎన్నిసార్లు గుచ్చి గుచ్చి అడిగినా అదే సమాధానం! చావు తెలివి అంటే ఇదేనేమో!

''ఎందుకట్లా చెప్తావు? వున్న సంగతి చెప్పు- - నువ్వెట్లాగు చనిపోతున్నావు - ఇంకెందుకు భయం - ఉన్న సంగతి చెప్పెయ్ - ఫరవలేదు - ధైర్యం తెచ్చుకో -''

మళ్ళీ అదే సమాధానం. ఎక్కడో నూతిలోంచి. ''చచ్చేదాన్ని ఎందుకమ్మా అట్లా వేధిస్తారు-'' ఇప్పుడైనా శాంతిగా వుండనివ్వరా! శాంతిగా చావనివ్వరా!'' ఒక పెద్దావిడ -

మా! తుజే సలాం - చాలా బాగా చెప్పావు - బ్రతుకులో చావులో శాంతి పరిరక్షణే కదా మన ధ్యేయం!

జీర్ణం - జీర్ణం - హత్యలు జీర్ణం - అవమానాలు జీర్ణం - అత్యాచారాలు జీర్ణం - అన్నింటికీ కప్పేద్దాం తెల్ల దుప్పటి - అందుకుందాం అటాప్సీ రిపోర్ట్ - అయిపోయింది మరణ వాఙ్మూలం - చాలా సింపిల్ - కడుపు నొప్పి భరించలేక చనిపోవడం -

చేతులు కడిగేసుకుని పోదాం - అలవాటేగా మనకిలా రోజుకి రెండో మూడో శవాల్ని అప్పగించుకోవడం -

గుండెతో పాటు ఎండ కూడా మండుతోంది. జనాభాలో సగమందికి నిస్సహాయత! మరో సగం మందికి నిర్లిప్తత! ఎవరెటు పోతే మనకేం - మన జీతాలు మన ఆదాయాలు మనకొస్తున్నాయి. ఛోడ్ దో ఏ సబ్ బాతేంకో - నేనే నా మార్గం - నేనే నా గమ్యం - ఇంటి తాళం తీసే వుంది. సుపుత్రుడు ఇంటికి వచ్చి కూర్చున్నాడు టీవీ ఎదురుగా - ముఖం మాడ్చుకుని - హక్కుల పోరాటం సాగిస్తున్నాడు. నాకూ అలాగే కుర్చీలో చేరబడిపోవాలనుంది. కానీ వంటికి పట్టిన మృత్యు వాసన కడుక్కోవాలిగా! ఎంత సబ్బు నురగ పట్టించినా - ఎన్ని నీళ్ళు గుమ్మరించుకున్నా పోవడం లేదు - శరీరంలో నుంచీ పుట్టుకొస్తుంది - అడుగంటా పట్టిపోయింది - లోలోపలికి ఇంకిపోయింది. మన దగ్గర అరేబియు పెర్ఫ్యూమ్స్ లేవు కదా!

''పద నాన్నా భోజనం చేద్దాం'' అన్నాను.

''ఏం భోజనంలే అమ్మా - రోజూ అవేగా. నువ్వు చేసే వంటలు - తినీ తినీ బోర్ కొట్టేసింది - సతీష్ వాళ్ళమ్మ రోజుకొక రకం చేస్తుంది - నీకు తీరదుగా - కోర్టులు - ఆస్పత్రులు - ఆడవాళ్ళు -'' ఈ మధ్య రమణ కూడా కొంచెం ఇలాగే మాట్లాడుతున్నాడు. వీడు అనుకరించడంలో అందె వేసిన చెయ్యి.

ఆరోగ్యంగా బ్రతకడానికి ఏం తినాలో చెప్పి చెప్పి విసుగొచ్చింది. ఏదో చెప్పబోతుంటే -

''సరే! పద! తినేద్దాం - మరి నేను అడిగింది ఏం చేశావ్!'' అన్నాడు తినడం నన్ను ఉద్ధరించడానికిలాగ.

''అదా! సాయంత్రం నాన్నొచ్చాక ఆలోచిద్దాం -'' అన్నాను -

''కొన్నింటికేమో ఆడవాళ్ళకి నిర్ణయించే హక్కుండాలి అంటావు - నీకిష్టం లేకపోతేనేమో నాన్న మీదకి నెడతావు - తెలివి'' నిండా పదమూడేళ్ళు లేని ఈ పసి వెధవకి యింత చనువిచ్చి పెంచడం తప్పేమోనని ఎప్పుడూ ఆలోచించలేదు.

''నా కింతవరకూ ఒక్క పుట్టిన రోజయినా చేశావా? మా ఫ్రెండ్స్ ప్రతి సంవత్సరం ఎంతో గ్రాండ్‌గా చేసుకుంటారు - ఎన్ని బహుమతులో వాళ్ళకి-''

''సాయంత్రం ఆలోచిద్దాం అన్నానుగా - అన్నం తినెయ్ -''

''సరే నాన్నతో చెప్పి నువ్వే ఒప్పించాలి మరి - నేను సతీష్ యింటికి వెళ్ళొస్తా''

గబగబ అన్నం తినేసి పరిగెత్తాడు. సతీష్ కంప్యూటర్ కొన్నాక వాళ్ళిల్లు వదలడం లేదు వీడు.

నీరసంగా అనిపించి మంచం మీద వాలితే కన్నీళ్ళు తన్నుకు వచ్చాయి - ఏం చెయ్యలేకపోతున్నాం - ఎందుకని? మనవల్ల ఏమీ కాదా!

కడుపు నొప్పికి మందు కనిపెట్టలేకపోతున్నాం సరే! కని పెంచిన ఈ పసి వెధవకి కూడా నచ్చజెప్పలేకపోతున్నానెందుకని?

కాలింగ్ బెల్ మోగింది.

రమణ దృష్టిలో నాది క్షణం తీరిక దమ్మిడి ఆదాయం లేని పని -

వచ్చింది పద్మలత - మా 'చేయూత' ఉప కార్యదర్శి -

'ఒకావిడెవరో కౌన్సిలింగ్ కోసం వచ్చింది - ప్రొద్దున రజని రాలేదు - సాయంత్రం నాలుగింటికి రమ్మన్నాను - కాస్త నువ్వొచ్చి ఆవిడ చెప్పేది విను - ఏమిటలా వున్నావ్!'' అంది -

'సుశీల పోయింది - ప్రొద్దున మరణ వాఙ్మూలం యిచ్చింది - మామూలే'' పద్మ పెదవి విరిచింది.

''మన కౌన్సిలింగ్ వల్ల ఏ లాభమూ కనిపించడం లేదు - దండగేమో అనిపిస్తుంది -''

''నిరాశపడి ఏంచేస్తాం - మన పని మనం చెయ్యాలిగా - సరే నాలుగింటికి ఆఫీస్ కొచ్చెయ్ -'' అని వెళ్ళిపోయింది. ఎంతో ఆవేశంతో - ఆవేదనతో వస్తారు - కడుపులో వున్నదంతా చెప్పేస్తారు - కంటికి కడివెడుగా ఏడుస్తారు - కానీ భయం - ఏం చెయ్యడానికీ భయం - చివరికిలా ప్రభుత్వ ఆస్పత్రి ఎమర్జెన్సీ వార్డులో తేలి - మరణ వాఙ్మూలాలు చాలా జాగ్రత్తగా యిచ్చి మంచిదనిపించుకుంటారు - చావులు - చావులు - తల్లులు - పిల్లలు - కుటుంబాలు - చావో బ్రతుకో కుటుంబ పెద్దే నిర్ణయిస్తాడు-

కూటి కోసం - గూడుకోసం అలమటించి అప్పులు - కలర్ టీవీలకి, ఫ్రాస్ట్ ఫ్రీ ఫ్రిజ్‌లకి అప్పులు - కట్నాలకి, లాంఛనాలకి అప్పులు - చివరికి పురుగుల మందులు - వేధింపులు - అనుమానాలు - అవమానాలు - చావులు -

రమణా వెక్కిరించకు ప్లీజ్! నాకు తెలుసు నా ఒక్కదాని వల్ల ఏమీ కాదని - నాకు ఇది కూడా తెలుసు - నా కన్నా కష్టపడేవాళ్ళు, ఆలోచించేవాళ్ళు చాలామంది వున్నారని - వెక్కిరింపు నేను భరించలేను - దయచేసి ఆపు.-

ఆవిడొచ్చింది నాలుగింటికి -

ఆవిడ మీద జరిగేది భౌతిక హింస కాదు - ఆవిడ పేరు ప్రియంవద - మానసిక చిత్రవధ అనునిత్యం - బయటికి కనపడని హింస, మాటలు - కంపుకొట్టే మాటలు - యాసిడ్‌లో ముంచిన బాణాలు - గుండెకి చిల్లులు పొడుస్తు - గాయాల మీద గాయాలు చేస్తూ- ఒక్కొక్కసారి పేడ ముద్దలు ముఖానికేసి కొట్టినట్లు - ఒక్కొక్కసారి అజీర్ణ రోగి ఆవిడ మొహం మీద వాంతి చేసుకున్నట్లు - ఎప్పుడూ సల్ఫర్ డయాక్సైడ్ పీలుస్తూ చావుకి దగ్గరగా -

ఎలా వున్నావు మరి ఇన్నాళ్ళు -

పిల్లలు - చదువులు - కుటుంబం - పరువు - డబ్బు - ఇప్పుడు పిల్లలు పెద్దయ్యారు - వాళ్ళు కూడా పట్టించుకోడం లేదు - విడాకుల చట్టం వుందిగా!

ఆడ పిల్లలకి పెళ్ళి కావాలి -

తన దగ్గర డబ్బులేదు - అయినా ఏ కారణంతో యివ్వను -

అతను మందిలో ఒక మనిషి - నాకు మరో మనిషి - రాత్రొక మనిషి - పగలొక మనిషి ఏం చేస్తావమ్మా మరి!

ఆ మనిషిని మార్చే ఉపాయం చెప్పండి. పేడని గులాబి పువ్వులా మార్చే మంత్ర దండాలేవీ లేవు - కడిగేసుకుని దానికి దూరంగా వుండడమో - లేక రోజు రోజూ భరిస్తూ వుండడమో! అతను లేని బ్రతుకంటే భయం, అతనితో బ్రతుకు భయమే! కడుపులో కాగడాతో కెలికినట్లు రజని వచ్చింది. మా సంస్థలో తనే ఫ్యామిలి కౌన్సిలింగ్ చేస్తుంది - చాలా ఓర్పు - ఆమెకి అప్పగించి వరండాలో కూర్చున్నాను -

హాట్ ఫ్లషస్ లాగ వొళ్ళంతా ఆవిర్లొచ్చాయి - ముప్పై అయిదేళ్ళకే మెనోపాజ్ లక్షణాలు - శక్తి వుడిగిపోతున్న లక్షణాలు! నరాలు ఒకదానికొకటి అంటుకుని మంటలు పుడుతున్నట్లు, వొళ్ళంతా చిటపటలాడిపోతోంది. కడుపులో మంట - మందులకి లొంగని మంట - జైనెటాల్ - ఓ మెజ్ - పారెయ్ అన్నీ చెత్తబుట్టలో - లోపల ప్రియంవద ఏడుపు - రజని ఓదార్పు - ప్రియంవద - చీకటి ముసురుతోంది.

మబ్బులు కూడా ముసురుకొస్తున్నాయి - కాలం కాని కాలంలో ఈ మబ్బులేమిటో!

ప్రియంవద భుజం మీద చెయ్యి వేసి రజని బయటికి వచ్చింది - గుమ్మంలో నిలబడి అనునయించింది - ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను ఆత్మహత్యకు పూనుకోనని మాట యివ్వమంది - నీకు మేం వున్నాం అంది - సుశీలతోనూ యిలాగే అంది - ప్రియంవదకి వాళ్ళాయన్ని మార్చే మంత్రం కావాలి - ఏడవలేక నవ్వుకున్నాం యిద్దరం - మబ్బులు ముసరడంతో పాటు గాలి కూడా మొదలైంది. వర్ష సూచన. ఇంటికొచ్చి మెట్లెక్కుతోంటే అమ్మ గొంతు ఖంగున వినపడుతోంది. పుట్టిల్లు, ఊళ్ళోనే వుండడంలో లాభాలెన్నీ వున్నాయో - నష్టాలూ అన్నే వున్నాయి.

''మీ అమ్మకి కూడా వాళ్ళ తాతకి మల్లే ఇల్లు పట్టదు - మా నాన్న కూడా ఇంతే - పార్టీ పార్టీ అని ఇల్లు పట్టకుండా తిరిగేవాడు -'' బహుశా నా కూతురు కాబోలు అంటుంది.

అవును - నేను వెంకట్రామయ్య గారి మనవరాల్ని నా ఇల్లు - నా పిల్లలు - చూసుకుంటూ 'కాస్త' నాకు నచ్చిన పని చెయ్యగలుగుతున్నాను. నాకూ ఆయనకీ పోలికా? ఆయన జైలుకి పోతే మా అమ్మమ్మ ఇంటినీ, పిల్లల్నీ, పొలాల్నీ చూసుకుంది - ఆయన్ని గొప్ప హీరోలా అభిమానించి సహకరించింది.

ఆవిడ యవ్వనం - ఆవిడ ఓపిక - అన్నీ ఇల్లు నిలబెట్టడానికి వెచ్చించింది - ఓ గొప్ప వ్యక్తిగా ఈ నాటికీ గౌరవం పొందుతున్న మా తాత వెనక ఆవిడ వుంది - నా వెనక ఎవరున్నారు? ఎక్కడికి వెళ్ళినా వంట వేళకి ఇల్లు చేరాలి - పిల్లల హోమ్ వర్క్‌లు కూడా చూడాలి -

'మీ నాన్న అలా తిరిగితే మీ అమ్మ మిమ్మల్ని పెద్ద చేసింది - మరి నాకెవరమ్మా?'' అన్నాను రోషంగా, విసురుగా.

''సంతోషించాంలే - మనకి పాలు పోసే అబ్బాయి జున్ను పాలు తెచ్చాడు ప్రొద్దున - రమణకి కిష్టం అని బాగా మిరియాలు, యాలక్కాయలు వేసి తెచ్చాను - వచ్చా కదాని నా మనవరాలికి తలంటుపోశాను - ఈ పూటకి వంట కూడా చేసి పెట్టాను. వానొచ్చేలా వుంది - ఇక నేవెడతా - మీ నాన్న కంగారుపడతారు -''

అమ్మ డైలాగ్‌కి అవకాశం యివ్వదు - ఎంత సేపూ మోనోలాగ్సే -

'' ఇలా అందరికీ అన్నీ అందించడం ఇంక మానెయ్యమ్మా పెద్దదాని వయ్యావు -'' అనిఎంత చెప్పినా విన్దు - భారతీయ నారి. నేనూ ఇలాగే అయిపోతానా? అనుకుంటే వెన్ను జలదరించింది.

''నీ సిద్ధాంతాలకోసం ఆ పసి వెధవ మనస్సు నొప్పించకు - ఒక పుట్టిన రోజు వేడుక చేస్తే ఏం నష్టం లేదు - నీ దగ్గర డబ్బు లేకపోతే నేనిస్తాలే -'' అంది మరో అయిదు నిమిషాలకి మెట్లు దిగుతూ,

''దేనికీ కొరగాని ఈ సేవలు మానేసి - రమణ చెప్పినట్లు విను - దర్జాగా బోలెడు జీతం -'' అనేసి నా మొహం చూడకుండా వెళ్ళిపోయింది.

నీ కొడుకు చెప్పినట్లు విను - మీ అమ్మ చెప్పినట్లు విను - నీ మొగుడు చెప్పినట్లు వింటూ పో - సున్తే జావ్ - ఇస్ మే హై తుమ్హారీ భలా -

కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలుపుతూ మెరుపులు - కిటికీ తలుపులు విసురుగా కొట్టుకుంటూ గాలి - ఉండీ వుండీ ఉరుములు- బంగాళా ఖాతంలో ఆకస్మాత్తుగా వాయుగుండం పడిందో ఏమో!

'బ్యాటరీ లైటు ఎక్కడుంది? ఎమర్జెన్సీ లైటు చార్జి అయివుందా? కనీసం అగ్గిపెట్టె అయినా రెడీగా వుందా? అంటూ గృహప్రవేశం చేసేడు రమణ- అతని వెనకే వారసుడు.

రమణకి ఈ మధ్య ముందుచూపు జాస్తి అయింది. కరెంట్ పోయాక ఒకర్నొకరు 'ఢీ' కొట్టుకుంటూ చీకట్లో తడుముకుని అగ్గిపెట్టె వెతుక్కుని క్యాండిల్ వెలిగించుకోవడంలో 'బలేథ్రిల్' వుందనే వాడు-పూర్వం- ఇపుడు కాస్త గాలి కొడితే చాలు కరెంట్ పోతుందని భయం - ''నాన్న వచ్చాడుగా ఇప్పుడు చెప్పు, పుట్టినరోజు సంగతి-' అని మళ్ళీ మొదటి కొచ్చాడు కొడుకు-

'అవున్రా రవీ-నీ పుట్టిన రోజు మే నెలలో కదా-ఇప్పుడు చేసుకుంటానంటావేమిటీ!' రమణ విసుగ్గా-

'మే నెలలో వేసవి సెలవులు-ఎవరూ ఊళ్ళో వుండరు-వున్నా ఇంటింటికీ వెళ్ళి పిలవడం కుదరదు-ఇప్పుడయితే స్కూల్‌లోనే అందర్నీ పిలిచెయ్యొచ్చు-పైగా పీయూష్ వాళ్ళక్క ఇప్పుడు ఇక్కడుంది-ఆవిడైతే పార్టీ చక్కగా అరేంజ్ చేస్తుంది-ఆవిడుండగానే చేసుకోవాలి- అసలు అమెరికాలో ఎవరికి తీరికున్నప్పుడు వాళ్ళు పార్టీలు - పండుగలు చేసుకుంటార్ట అసలు రోజునే చేసుకోరు- ఈ సారి నేను గ్రాండ్‌గా చేసుకోవాలి' -

'గ్రాండ్‌గా అంటే ఎలా?.

'మొన్న పీయూష్ బర్త్‌డే పార్టీకి నువ్వూ వచ్చావుగా-చూడలేదా?'

ఏమిటి ఆ కాగితం తోరణాలు! ఆ బల్బుల అలంకరణలు-పిల్లలకి టోపీలు-అంతపెద్ద కేకు-బూరలు-వీలలు-స్వీట్లు-చాక్లెట్లు-పాటలు- ఆ లెవల్లో కావాలన్న మాట పుట్టినరోజు-

'ఎంతవుతుందిరా నాన్నా?'

'మంచి డ్రెస్ కొనుక్కోవాలా? పైన ఇదంతా వుందా? ఓ అయిదారు వేలవదా?'

'అమ్మో! అయిదారువేలే! అయిదారు వేలతో మనం ఎన్నో మంచి పనులు చెయ్యొచ్చు'

'అవును-అసలు పిల్లల్ని కనకపోతే డబ్బంతా కోర్టులకి- దేశసేవకి ఖర్చుపెట్టచ్చు-అవే కదా మంచి పన్లు-'

'నోర్ముయ్ వెధవా!' అననందుకు నా సంస్కారాన్ని నేనే అభినందించుకున్నాను-

'సరే ఆదివారం ఇంకా నాలుగు రోజులుంది కదా-చూద్దాం-పదండి- భోజనం చేద్దాం మళ్లీ కరెంటు వుండదు-' అని కొడుకు భుజం మీద చెయ్యివేసి టేబిల్ దగ్గరికి నడిపించు కొచ్చాడు రమణ.

వీణ్ణి పీయూష్ సతీష్ వాళ్ళ స్కూల్లో వెయ్యొద్దంటే వినలేదు రమణ-అసలు ఈ మధ్య ఏంవింటున్నాడు కనుక! ఏకపక్ష నిర్ణయాలు తీసుకుంటు న్నాడు-మారిపోతున్నాడు-

'వాడికైతే అడిగినవన్నీ యిస్తారు-మగపిల్లాడు కదా-నేను గాగ్రాచోలీ కుట్టించుకుంటానంటే మాత్రం వొప్పుకోరు-' అంది కాంతి గ్లాసుని టేబిల్ గట్టిగా కొట్టి-ఇనప టేబిలూ-స్టీలు గ్లాసు కనక ఫరవాలేదు.

'అదెంతవుతుందిరా కన్నా' అన్నాడు తండ్రి-

'పట్టుదయితే ఓ మూడువేలవు తుందేమో-అనూహ్యా నడగాలి-' అంది-

'మూడు వేలకి అరడజను డ్రెస్‌లు వస్తాయి-గాగ్రాచోలీ అంటే పరిగెత్తడానికీ వీల్లేదు- రోజూ వేసుకోవడానికి వీల్లేదు-పెట్టిపూజ-' అన్నాను-

'అరడజను డ్రెస్‌లు మాత్రం ఎందుకూ-రెండుంటే చాలవూ?' అంది చెంప మీద కొట్టినట్లు-

మారుతున్న కాలంలో పెరుగుతున్న ఈ పిల్ల నెత్తిన నా భావాలు రుద్దడం తప్పేమో! కానీ ఎక్కడ తేలతారు వీళ్ళు!

'ఇదిగో ప్లీడరమ్మా! సుబ్బారావుకి రేపు ఏ సంగతి చెప్పెయ్-ఆరుగురు కాచుకుని కూర్చున్నారు ఆ ఉద్యోగం కోసం- ఏదో స్నేహితుడి భార్యవని కదా నీకోసం కనిపెట్టుకుని కూర్చున్నాడు- రేపు తేల్చకపోతే బావుండదు-' అని కొడుకు నడుం చుట్టూ చెయ్యివేసి నిద్రకి పడ్డాడు రమణ- రమణ ఇటీవల కొన్న ఫోమ్ పరుపు అంగార తల్పంలా వుంది.

ఒక చాప రెండు దిళ్ళు-నాలుగు గిన్నెలు ఒక స్టౌ వుంటే చాలదామనకి అన్న రమణే! నందనవనంలా మార్చుకున్న ఆ ఇల్లు అమ్మకముందు, ఆ నాలుగు లక్షలూ చేతిలో పడకముందు- ఇన్ని కోర్కెలు, ఇన్ని అవసరాలు వుండేవా?

ముప్పై ఏళ్ళనాడు మావగారు అతికష్టంపైన కొనుక్కున్న పెంకుటిల్లు-ఆయన పోయాక ఎవరికీ నివాసయోగ్యం కాకుండా పోయింది-అత్తగారు పెద్దకొడుకు దగ్గరికి హైదరాబాద్ వెళ్ళిపోయింది-కప్పునిండా కన్నాలు-పెచ్చులూడి పోయిన గచ్చు-పిచ్చిమొక్కలు అడివిలా పెరిగిన ఆవరణ-అద్దెకొచ్చే దిక్కే కనిపించ

(మిగతా 13వ పేజీలో)

ముందు జాగ్రత్తే

ఎయిడ్స్ నివారణా మార్గం

ఒక కథ వుంది.

ఒకసారి భగవంతుడు సృష్టిలోని జీవులన్నింటినీ సమావేశపరిచి వాటి జీవితాలలోని మంచి చెడుల గురించి పరామర్శలు చేశాడు.

అక్కడ సమావేశమైన జీవులన్నీ, స్వార్థం కోసం అతడు భగవంతుడు సృజించిన సుందరమైన ప్రకృతికి చేస్తున్న అపకారం గురించి ఎలుగెత్తి ఘోషించాయి.

నిజానికి భగవంతుడికి మిగతా జీవులకంటే మానవుడి మీదే ప్రేమ ఎక్కువ. అంతటి ప్రేమ ఉండి కూడా ఆయన మిగతా జీవుల కంప్లైంట్‌తో ఏకీభవించక తప్పలేదు.

ఇదే అదననుకుని ఒక జీవి (?) మానవుడికి పనిష్మెంట్‌గా ఏదన్నా గుణపాఠాన్ని నేర్పాలన్న తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. ఆ తీర్మానానికి సభలో ఏకగ్రీవంగా ఆమోదం లభించింది.

ఇక మిగిలింది, తీర్మానాన్ని అమలుచేయడం-

తన తెలివి తేటలతో, మేధస్సుతో ప్రకృతిని శాసిస్తోన్న మానవుడికి గుణపాఠాన్ని నేర్పటమంటే మాటలా? అక్కడున్న జాతుల్ని వేధించిన మీమాంస ఇది-

ఆ కార్యాన్ని చేపట్టగల ప్రాణి కోసం జీవులు మొహామొహాలు చూసుకోసాగాయి.

'అప్పుడొక సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన ప్రాణి లేచి, 'ప్రభూ! అవకాశం వస్తే మానవుడికి నేను గుణపాఠాన్ని నేర్పుతాను' అన్నది.

భగవంతుడు ఆ జీవి వైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

'మానవుడు నాకిప్పుడు ఏ గౌరవాన్ని ఇవ్వటం లేదు.

నేను నీకే విధంగానూ సహాయం చేయలేను తెలుసా?' అన్నాడాయన.

'పరవా లేదు ప్రభూ! మానవుడిలో ఒక బలహీనత ఉంది. దాని ఆధారంగా నేనతణ్ణి దెబ్బతీస్తాను'.

'ఏమిటా బలహీనత?'

'సెక్స్ ప్రభూ! మానవుడిలో ఉన్న పెద్ద బలహీనత సెక్స్! పైగా అతనికిప్పుడు నీతి నియమాల మీద గౌరవం కూడా ఉండటం లేదు. ఈ రెంటి ఆధారంతో అతణ్ణి నేను కోలుకోలేని విధంగా దెబ్బ తీస్తాను'.

'సరే' నంటూ మానవుడి మీద జాలి చెందుతూ భగవంతుడు తల వూపాడు.

ఆ జీవి పేరేమిటో తెలుసా??

H.I.V. (HUMAN IMMUNO-DEFICIENCY VIRUS!)

HIV సోకినప్పుడు వచ్చే వ్యాధిని 'ఎయిడ్స్' అంటారు. ACQUIRED IMMUNO-DIFICENCY SYNDROME.

ఈ రోజుల్లో ఎయిడ్స్ గురించిన ప్రకటనల్ని, ప్రచారాన్ని ఎక్కడ పడితే అక్కడ చూస్తున్నాం. అంత విస్తృతంగా జరుగుతున్న ఈ ప్రచారాన్ని బట్టి మానవుడికి ఎయిడ్స్ మూలంగా జరుగుతున్న జరగబోతున్న ప్రమాద తీవ్రత ఏపాటిదో అర్థం చేసుకోవచ్చు.

> ఒక మనిషికి ఎయిడ్స్ వైరస్ సోకితే చాలా కాలం వరకు (పది సంవత్సరాల దాకా కూడా) ఆ సంగతి అతడికి తెలియకనే పోవచ్చు. ఈ కాలంలో అతడు చూడటానికి ఆరోగ్యంగానే కనిపిస్తాడు. ఆరోగ్యంగానే ఫీలవుతుంటాడు కూడా. కాని ఆ కాలంలో కూడా అతను ఇతరులకు ఆ వైరస్‌ని అంటించగలుగుతాడు.

ప్రపంచంలో ప్రతి రోజూ 5000 మంది ఎయిడ్స్ బారిన పడుతున్నారని ఒక అంచనా. ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ (W.H.0) వారి లెక్కల ప్రకారం ఇప్పటికే 12 మిలియన్ల మంది (1,20,00,000 మంది) ఎయిడ్స్‌తో బాధపడుతున్నారు. వాళ్ళలో 1 మిలియన్ మంది చిన్న పిల్లలు కావడం దారుణమైన విషయం.

ముంబయ్‌లో వున్న 3 లక్షల మంది సెక్స్ వర్కర్లలో 20 శాతం మందికి ఎయిడ్స్ వైరస్ సోకి ఉంటుందని అంచనా. అంటే వీళ్ళంతా రోజుకు ఎంత మందికి అంటించుతుంటారో ఊహించుకోవచ్చు.

★ ఎయిడ్స్ అంటే ఏమిటి?

దీని గురించి ఉపోద్ఘాతం అవసరం లేదు. పైన పేర్కొన్నట్టుగా హ్యూమన్ ఇమ్యునో డెఫిషియన్సీ వైరస్ (HIV) అనబడే వ్యాధి క్రిమి శరీరంలోకి ప్రవేశించినప్పుడు అది మనిషిలో సహజసిద్ధంగా ఉండే రోగనిరోధక శక్తిని హరింపజేసి, అతడిని రకరకాల రోగాలకు గురిచేస్తుంది.

హెచ్.ఐ.వి. క్రిమి మనిషిని నేరుగా చంపేయదు. అతడి శరీరాన్ని బలహీనపరచి ఏ వ్యాధి పడితే ఆ వ్యాధి అతడిని ఆక్రమించుకోవడానికి వీలును కల్పిస్తుంది. క్యాన్సర్, టి.బి., న్యుమోనియా వగైరాలు.

ఒక మనిషికి ఎయిడ్స్ వైరస్ సోకితే చాలా కాలం వరకు (పది సంవత్సరాల దాకా కూడా) ఆ సంగతి అతడికి తెలియకనే పోవచ్చు. ఈ కాలంలో అతడు చూడటానికి ఆరోగ్యంగానే కనిపిస్తాడు. ఆరోగ్యంగానే ఫీలవుతుంటాడు కూడా. కాని ఆ కాలంలో కూడా అతను ఇతరులకు ఆ వైరస్‌ని అంటించగలుగుతాడు.

ఆ జబ్బు ప్రభావం అతడి మీద పని చేయడం ప్రారంభిచాక ఇక అతడు చాలా వేగంగా మృత్యువుకు చేరువవుతాడు..

త్వరలోనే అతడు బరువును కోల్పోతాడు.

లింఫ్ గ్రంథులు వాస్తాయి.

నీళ్ళ విరేచనాలు, జ్వరం ఉంటాయి.

అకలి ఉండదు.

ఎలాంటి మందు వాడినా పని చేయదు. అందుకు కారణం శరీరంలో మందుకు రెస్పాన్స్ చూపించే యంత్రాంగం సర్వనాశనం కావటం.

త్వరలోనే తను ఇక మరణించబోతున్నానని అతనికి తెలిసివస్తుంది. రోజు రోజుకూ మృత్యువుకు చేరువవుతూ అతను భయంతవణికి పోతుంటాడు.

ఎయిడ్స్ వ్యాధి ఒక దేశంలో ఒకో రకమైన వ్యాధిని ప్రకోపింపజేస్తూ మనిషిని మృత్యు దిశకు తోడుకు పోతుంది.

అమెరికాలో న్యుమోనియా

ఆఫ్రికాలో నీళ్ళ విరేచనాలు

మన దేశంలో క్షయ, నీళ్ళ విరేచనాలు-

ఇలాంటి వ్యాధులనుస ఎయిడ్స్ ప్రకోపింపజేస్తుంది.

★ అసలేం జరుగుతుంది?

మన శరీరంలోని రోగ నిరోధక యంత్రాంగపు పనిని రక్తంలోని తెల్ల కణాలు నిర్వహిస్తుంటాయి.

శరీరంలోన ఏవన్నా రోగ క్రిములు ప్రవేశించినప్పుడు తెల్ల రక్త కణాలు వాటి మీద దాడి చేసి వాటిని నాశనం చేస్తాయి.

ఎయిడ్స్ క్రిమి చాలా శక్తిమంతమైన క్రిమి. అది మన శరీరంలోకి ప్రవేశించనప్పుడు తెల్ల రక్త కణాల మీద దాడి చేసి వాటిని నిర్వీర్యం చేస్తుంది. ఇంకేముంది, మరే ఇతర వ్యాధి క్రిములు మన శరీరంలోకి ప్రవేశించినా వాటిని నాశనం చేసే శక్తి మనలో లేకపోవడంతో ఆ ఫలానా వ్యాధి మనల్ని పీల్చి పిప్పి చేస్తుంది. కొన్నాళ్ళకు ఆ మనిషి చనిపోతాడు.

★ నాలుగు దశలు

ఒక మనిషిలో ఎయిడ్స్ క్రిమి ప్రవేశించినప్పుడు నాలుగు దశలుగా ఆ వ్యాధి తన లక్షణాల్నీ, ప్రభావాన్నీ చూపిస్తుంది.

మొదటి దశగా లోజ్వరం ఉంటుంది.

అలసటను ఫీలవుతుంటాడు.

కనిపించీ కనిపించనట్టు ఎర్రటి దద్దురులు కనిపించవచ్చు.

ఇవి ఎయిడ్స్ క్రిమి శరీరంలోకి ప్రవేశించిన రెండు మూడు వారాల లోపు కనిపించే లక్షణాలు. వీటిని అతడు పెద్దగా పట్టించుకోడు కూడా.

రెండవ దశ: వ్యాధి క్రిమి సోకిన 6 వారాల నుంచి 6 నెలల లోపల ప్రారంభమవుతుంది. 8 నెలల నుంచి 5 లేక 7 సంవత్సరాల దాకా కొనసాగుంది.

ఈ దశలో ఎలాంటి వ్యాధి లక్షణాలూ కనిపించవు. రక్త పరీక్ష ద్వారా మాత్రమే వ్యాధిని గుర్తించగలుగతాము. (అతడి రక్తం పుళ్ళ రసి అంటిన వాళ్ళకూ వ్యాపిస్తుంది).

మూడవ దశలో అతడి శరీరంలోని లింఫ్ గ్రంథులు వాస్తాయి. ఈ వాపు మెడ వద్ద, చంకలలో, గజ్జల వద్ద ఉండే గ్రంథులలో స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి.

నాలుగో దశలో జ్వరం, దగ్గు, రాత్రిళ్ళు చెమటలు పోయడం, నీళ్ళ విరేచనాలు, బరువు తగ్గి పోవటం, నోట్లో పాచి వగైరాలు చోటు చేసుకుంటాయి.

వ్యాధి మెదడు దాకా సోకి తల నొప్పులు, గందరగోళ స్థితి ఏర్పడతాయి. మెదడు వాపు మెదలవుతుంది.

ఇంకాస్త ముదిరి క్షయ, విడకుండా నీళ్ళ విరేచనాలు, తగ్గని జ్వరం, చర్మం మీద బొబ్బలు వగైరాలతో పరిస్థితి బాధాకరంగా ఉంటుంది.

క్యాన్సర్ లక్షణాలూ చోటు చేసుకోవచ్చు.

★ ఎయిడ్స్ వ్యాధి వచ్చినట్టు తెలుసుకోవడం ఎలా?

పెద్ద వాళ్ళలో కనిపించే ముఖ్య లక్షణాలు

పది శాతం బరువును కోల్పోవటం.

నెలకు పైబడి కూడా ఒకటే నీళ్ళ విరేచనాలు అవుతుండటం.

నెల రోజుల కంటే ఎక్కువ కాలం జ్వరం ఉండటం.

★ సాధారణ లక్షణాలు

నెల దాటినా కూడా దగ్గు తగ్గక పోవడం

అకారణంగా వొంటి మీద దురదలు

నోట్లో పాచి పేరుకోవటం

శరీరంలోని వివిధ భాగాలలో లింఫ్ గ్రంథులు వాయటం.

★ ఎయిడ్స్ వ్యాధి వల్ల పిల్లలలో కనిపించే లక్షణాలు:

ఎంతకీ ఎదుగుదల ఉండదు.

బలహీనంగా, బరువు తక్కువగా ఉంటారు.

నెలకు పైబడ్డాక కూడా తీవ్ర నీళ్ళ విరేచనాలు, జ్వరం తగ్గకపోవటం.

★ సాధారణ లక్షణాలు:

లింఫ్ గ్రంథులు వాయటం

నోట్లో పాచి

మాటి మాటికీ ఇన్ఫెక్షన్‌కి గురి గవుతూ చెవిలో పోటు, గొంతు నొప్పి వగైరాలతో బాధపడుతుండటం.

విడవకుండా ఒకటే దగ్గు

దురదలు

-పై లక్షణాల ఎవరిలోనైనా కనిపిస్తే రోగనిరోధక శక్తి లోపించినట్టు గ్రహించి వైద్య పరీక్షలు చేయించాలి. అలా అని పై లక్షణాలు ఉన్నంత మాత్రాన ఎయిడ్స్ వ్యాధి వచ్చినట్టూ కాదు. హెచ్.ఐ.వి. ఎలిసా టెస్ట్ చేసి నిర్ధారణ అయితేనే వచ్చినట్టు లెక్క.

–డాక్టర్. సి. ఎల్. వెంకటరావు

12వ పేజీ తరువాయి

ఎచటికి పోతావీ రాత్రి

లేదు-కనీసం పెంకులన్నా కప్పించక పోతే-దానికి పెట్టుబడి పెట్టి బాగుచేయించినందు వలన ఎవరికి లాభం? అని ఆలోచించి ఎవరిమటుకు వాళ్ళే మౌనంగా వుండిపోయినప్పుడు-రమణకిక్కడ ఉద్యోగం వచ్చింది. తన బాల్యం గడిపిన ఆ ఇల్లంటే అతనికి ప్రాణం అప్పుడు-దాన్ని 'యుద్ధ ప్రాతిప[illegible] అంటారే అలాగ బాగుచేశాం ఇద్ద[illegible], ఇంకా ఇద్దరు మనుష్యులూ-

పెంకులు కప్పాం-పిచ్చిమొక్కలు పీకేశాం-గచ్చుకి మాసికలు పెట్టాం-వాకిట్లో పూలమొక్కలు-పెరట్లో కూరగాయలు-అత్తగారొచ్చి చూసి, 'మీ [illegible] నాకేం యిచ్చిపోయారు కాదు-ప్రావిడెంటు ఫండు మొత్తం నీ చెల్లెలి పెళ్ళికే సరిపోయింది- ఈ ఇల్లు అద్దెకిస్తే నాకు కనీసం నెలకి మూడు వందలైనా వచ్చేవి-బాగుచేయించడానికి నా దగ్గర డబ్బులేకపోయింది-' అంది-

'అదేమిటమ్మా- ఆ మూడు వందలూ నేను పంపిస్తాలే-నేనూ అద్దెకి వుంటు[illegible]నుకో-' అనేశాడు రమణ-

ఇల్లు బాగు చెయ్యడానికైన అప్పు గాజుల జత అమ్మి తీర్చాం-

అయితేనేం అది నిజంగానే నందనవనమే-వేపచెట్టుకి ఊయ్యాల-నేల తడిసిన వాసన ఆఘ్రాణిస్తూ చదివిన పుస్తకాలు-తెచ్చుకున్న పి.జి. డి[illegible] - మా ఇద్దరితో వచ్చిచేరిన రవీ-కాంతీ - పెరిగిన ఖర్చులు-వాటిని తట్టుకోవడానికి రెండు మూడు కాలేజీల్లో పార్ట్‌టైం ఉద్యోగాలు-సాయంత్రం మళ్లీ 'లా' చదువు-కాలం గిర్రుగిర్రున తిరిగిపోలేదా? రాత్రులు ఇంత దీర్ఘంగా ఎప్పుడైనా వున్నాయా! 'తెల్లవారకపోతే బావుండును' అని బావుకతతో అనుకున్న సమయాలున్నాయి గానీ-నిర్ణయాలు వాయిదా వేయడానికి ఎప్పుడూ కాదు-.

రమణకొచ్చిన్న ప్రమోషన్-కొంచెం జీతం పెరుగుదల-నాకు న్యాయవాద వృత్తి పైన పెరిగిన ప్రేమ-ఎన్‌రోల్‌మెంటు-కోర్టుకు వెళ్ళడంతో అప్పుడప్పుడే అర్థం అవుతున్న ప్రపంచం-

అదిగో అప్పుడే-

నేనూ రమణా వంట ఇంట్లో పిల్లల కోసం 'లవంగ లత'లు వండుతున్న సాయంత్రం-వీధి వీధంతా కమురు వాసన-కేకలు-

పరిగెత్తి చూద్దును కదా-గుండె అవిసిపోయే దృశ్యం-మూడు వంతులు కాలిపోయిన రోజా-రోజా గురించి వీధి అందరికీ తెలుసు-ఎవరూ ఏమీ మాట్లాడరు-మౌనం-

ఆ సాయంత్రం లలిత వచ్చింది-సూదులు గుచ్చినట్లు చూసింది- 'నువ్వూ నీ మొగుడు - నీ పిల్లలు నీ మొక్కలు - ఇదేనా జీవితం - అవతలవైపు చూడవా? అంది -

నాలుగు రోజుల క్రితం లలిత గారి 'చేయూత' ఆఫీసుకు వెళ్ళినపుడు 'అవతలి వైపు' అర్థం అయింది. మంటలతో పరిగెత్తిన రోజా ఫ్యాన్‌కి వేళ్ళాడిన మైథిలి - కాలువలో తేలిన సుగుణ - 'వీళ్ళని గురించి పట్టించుకునే అవకాశం నాకెందుకు లేకపోయింది? అంటే రమణ నవ్వేశాడు. 'ఏం చేస్తా[illegible] పట్టించుకొని?

'ఇక నుంచి చేయూ[illegible]ల తరపున కేసులు ఉచితంగా చేస్తాను' 'నీ జీతం మనకి సరిపోతూనే వుందిగా' నిజాలేం సరిపోతునే వుంది? రమణ వద్దన లేదు-నేను చూడని ప్రపంచం ఎంతవుందో-నేను చదవని ఆర్థిక శాస్త్రం-చరిత్ర-ఎంత వుందో-నాకు తెలియని దృష్టికోణం ఏమిటో అర్థం అవుతోంది-

రమణ అన్నగారమ్మాయి పెళ్ళి కుదురుతోంది. అబ్బాయికి ఇంజనీరింగ్‌లో సీటొచ్చింది-డబ్బుకావాలి-

రమణ తమ్ముడు ఏదో వ్యాపారం పెట్టడానికి డబ్బు కావాలి-

ప్రక్క మెకానిక్ షెడ్ బాబాయిగారు తరుణోపాయం చెప్పనే చెప్పారు- 'మీ ఇల్లిప్పుడు బంగారం సార్- అప్పుడు మీ నాన్న గారెంతకి కొన్నారో గానీ ఇప్పుడు గజం ఇక్కడ అయిదు వేలు దాటిపోయింది. ఎంత కాదన్నా పదహారు, పదిహేడు లక్షలు విలువ చేస్తుంది స్థలం- ఆ పాతింటిని పట్టుకుని ఇంకా ఏం వేళ్ళాడుతారు-' అని చెవిలో చెప్పేశాడు-

ఇల్లమ్మి వాటా లేశారు-రమణకి నాలుగు లక్షలొచ్చాయి-

'పోన్లే పిల్లల చదువులకి పనికొస్తాయి- బ్యాంక్‌లో వేసెయ్ రమణా!' అన్నాను-

డబ్బు చేతిలో పడిన నెల తిరక్కుండా కొత్త ఎపార్ట్‌మెంటు అద్దెకి కుదిర్చాడు. 'అమ్మో ఇంతిల్లు మనకెందుకు- అంత అద్దె మనం ఎక్కడ యిస్తాం?' అంటే ఒక నవ్వు నవ్వేశాడు- అన్నింటికీ 'ప్లీడరమ్మా నీ ఉద్దేశ్యం ఏమిటి?' అనేవాడు! ఇప్పుడు అడగడం మానేశాడు.

అపార్ట్‌మెంటులోకి నూరాక-వరస వరసగా ఒక్కొక్కటే కొనేసి ఇల్లు నింపేశాడు. నాకొక గాజుల జత కూడా కొన్నాడు. నీ గాజులతోనేగా ఇల్లు బాగుచేసుకున్నాం-నీ చేతులకి బంగారు గాజులు లేకపోవడం నాకు బాగుండదు- అన్నాడు

'సారీ రమణా-నేను ఇంక బంగారం గాజులు వేసుకోను-మానేశాను-' అంటే-

'పోన్లే కాంతి కుంచుం-' అన్నాడు ఆరిందలాగ.

అయిపోయింది. రమణ మారిపోయాడు. ఈ మధ్య వింత వింత వ్యాఖ్యానాలు' వెక్కిరింపులు కూడా మొదలు పెట్టాడు. వుండి వుండీ ఒక నాటుబాంబు పేల్చేశాడు.

'ఈ ఇల్లు నేను కొంటున్నాను-రెండున్నర లక్షలు అడ్వాన్స్ ఇచ్చేశాను-మిగతాది బ్యాంక్ లోన్ పెట్టేశాను-నెలకి మూడు వేలు కట్టాల్సొస్తుంది-' అనేశాడు.

'నాకు చెప్పకుండా ఎందుకు చేశావిలా?'

'చెబితే నీ బుర్రకి ఎక్కదు- ఆ లలితతో స్నేహం చేశాక నీకు వున్న మతికాస్తా పోయింది'

'ఎలాకడతావూ నెలకి మూడు వేలు!'

'అన్ని ఏర్పాట్లు చేసేశాను- ఇక నుంచి నీ ప్లీడరీ పనికి స్వస్తి చెప్పి మన సుబ్బారావు కొత్తగా పెట్టిన రెసిడెన్షియల్ కాలేజీలో చేరిపో- నెలకి పదివేలిస్తా నన్నాడు-మూడు వేలు బ్యాంక్‌కి కట్టు-మిగతాది దాచేసుకో-నీయిష్టం'

'అదేమిటి! నాకీ పని నచ్చిందని కదా చేస్తున్నాను-'

'అన్నీ మనికి నచ్చిన పన్లే చేయ్యలేం తల్లీ-ఇది జీవితం-ఇక్కడ ప్రాక్టికల్‌గా ఆలోచించాలి-నీ శక్తి సామర్థ్యాలన్నీ ఓడిపోయే కేసులకి ధారపోస్తావు-ఏమిటి లాభం అందువలన-ఒక రేపిస్ట్‌కి శిక్ష వేయించావా? రోజా మొగుణ్ణి జైల్లో పెట్టించగలిగావా? చెప్పు-'

'అయితే కేసులు గెలవని ప్లీడర్లంతా ఆ వృత్తికి స్వస్తి చెప్పి వేరే పన్లు చేసుకోవాలా?'

'అందరి సంగతి మనకనవసరం-రేపు నీ కొడుక్కి చదువు కొనాలి-నీ కూతురికి మొగుణ్ణి కొనాలి-ని[illegible] దేశసేవకి వదిలి-భారం అంతా నానెత్తి కెత్తుకోవడానికి నేను మీ అమ్మమ్మని కాను- ఆలోచించు- ఏంచేస్తావో-బోలెడు ఇంటలిజెన్స్ కన్నా పిసరంత కామన్‌సెన్స్ ముఖ్యం-' కామన్‌సెన్స్ వర్ధిల్లు గాక!

పోనీ-పోతే పోనీ సుశీలని-ప్రియంవదని-ఇంకో ఝాన్సీని-మనకల -మన పిల్లల్ని చదివించుకుని-మన ఇల్లు దిద్దుకుని-మిగతా కాలం టి.వి.ని చూసేద్దాం-మన బ్రతుకు మనకోసం-ఇలాగే కదా నిరుడిదాకా చేయూతలో పనిచేసిన ఇందిర బ్యూటీపార్లర్ తెరిచింది. వాళ్ళాయన పెద్ద ఉద్యోగం చేస్తున్నా సౌందర్య చీరెల బిజినెస్ పెట్టింది-వాళ్ళబ్బాయిని ఆస్ట్రేలియా పంపించింది-ఉదాహరణలు కోకొల్లలు. తెలివిగల - కామన్‌సెన్స్ గల స్త్రీలు-గుండె గడియారంలా కొట్టుకుంటోంది. గడియారం ముళ్ళు కదలడం మానేశాయి. రాత్రి దీర్ఘమైపోయింది-

ఎచటికి పోతావీ రాత్రి?

'ఎంత దీర్ఘమైన రాత్రయినా తెల్లవారక తప్పదు కదా! అంటూ వెలుగు కిరణాలు కిటికీల్లో నుంచీ చొరబడి వచ్చి కళ్ళని తాకుతున్నాయి. మెత్తగా- చురుగ్గా-ఒదార్పుగా- తెల్లవారడం అంటే తేల్చి చెప్పడం-చావో-బ్రతుకో!

వంట ఇంట్లో చప్పుళ్ళు-రమణ కాఫీ కలుపుకుంటున్న వాసన-ఎదురుగా కప్పుతో వచ్చి నిలబడ్డాడు-కళ్ళనిండా ధీమా-ఆత్మ విశ్వాసం! మంచం మీద నించి లేచి నిటారుగా నిలబడి అతని కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూసి పళ్ళు తోముకోవడానికి వెళ్ళాను! పాపం! రమణ.

వచ్చేవారం కథ

...థ్యాంక్స్!

డి. ఆర్. ఇంద్ర & వైశాలి